

“ เจ้าหนี้กับลูกหนี้ ” มีข้อตกลงให้คิดดอกเบี้ยทบต้นได้หรือไม่ ?

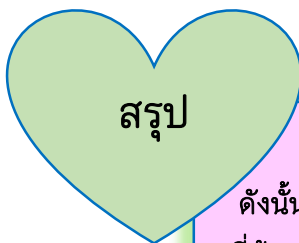
เรื่องปกติของการกู้ยืมเงินที่ลูกหนี้ต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้ เพราะเมื่อเราไปหยิบยืมเงินมาจากคนอื่นก็ต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินเป็นธรรมดา แต่การจะคิดดอกเบี้ยได้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะเรื่องของการคิดดอกเบี้ยทบต้นคู่สัญญาจะทำได้หรือไม่เรามาดูกันเลย !

ดิฉัน ได้กู้ยืมเงินจากนายรวย เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตกลงเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี และในสัญญากู้ยืมข้อหนึ่งได้เขียนไว้ด้วยว่า “ หากดิฉัน ค้างชำระดอกเบี้ยเกินกว่า ๑ ปี ดิฉันยินยอมให้นำดอกเบี้ยที่ค้างชำระมารวมกับเงินต้นเดิมเป็นเงินต้นใหม่ แล้วให้คิดดอกเบี้ยจากเงินต้นใหม่ ” และจะคิดทบไปทุกปีจนกว่าจะได้รับชำระหนี้ครบถ้วนตามสัญญา ได้หรือไม่คะ

ในการคิดดอกเบี้ยทบต้นนี้ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๕ ได้กำหนดไว้ว่า “ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ แต่เมื่อดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งปี คู่สัญญาผู้ยืมจะตกลงกันให้เอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นก็ได้ โดยการตกลงนี้ต้องทำเป็นหนังสือ” กฎหมายจึงเปิดช่องให้มีการตกลงกันได้ว่าหากดอกเบี้ยค้างชำระเกิน ๑ ปี แล้วอาจยอมให้นำดอกเบี้ยที่ค้างนานกว่าที่กฎหมายกำหนดนั้นมาทบเข้ากับต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยจากยอดเงินที่ทบเข้าด้วยกันนั้นได้ค่ะ

กฎหมายนั้นไม่ได้กำหนดบังคับไว้โดยเฉพาะว่าต้องตกลงกันเมื่อใด ดังนั้น สิทธิในการคิดดอกเบี้ยทบต้นของเจ้าหนี้คิดได้เพียงเฉพาะในส่วนดอกเบี้ยที่ค้างชำระเกินกว่าหนึ่งปีก่อนวันฟ้องเท่านั้น แต่ส่วนดอกเบี้ยที่ค้างชำระภายหลังวันฟ้องไม่อาจขอให้นำมาคิดทบต้นได้อีก

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ....